

Στο πάγιο ερώτημα “πώς παράγεται ο πολιτισμός” η διοίκηση του βιβλιοπωλείου ΙΑΝΟΣ δίνει μια από τις ανομολόγητες μεν, πλην όμως κλασικές, απαντήσεις: απαραίτητη προϋπόθεση είναι η συντριβή της αξιοπρέπειας αυτών που εργάζονται με τη χρήση, μάλιστα, των πιο σαδιστικών ιδεών στην υπηρεσία των πιο βάρβαρων πρακτικών. Αφού φόρεσε μηχανάκια στους υπαλλήλους, αφού δέχθηκε την κατακραυγή, τώρα ζητάει από τους ίδιους τους εργαζόμενους να τη ξελασπώσουν! Εκμεταλλευόμενη στο έπακρο την κανιβαλική κοινωνική πραγματικότητα και το φόβο των υπαλλήλων μήπως προστεθούν στην απέραντη λίστα των ανέργων, τους έπιανε έναν-έναν και μία-μία για να υπογράψουν «δήλωση». Μάλιστα φρόντισε να επιβεβαιώσει την σκοπιμότητα μια τέτοιας κίνησης, απολύοντας με τον πιο εκδικητικό τρόπο λίγες ημέρες μετά δύο από τους υπαλλήλους που δεν είχαν βάλει την υπογραφή τους, αποδεικνύοντας πόσο αναλώσιμους θεωρεί τους ίδιους της τους εργαζομένους και πόσο σημαντικό είναι για αυτήν η επικράτηση ενός κλίματος τρομοκρατίας.

Το κείμενο με τον τίτλο «ανοιχτή επιστολή των εργαζομένων του ΙΑΝΟΥ», το οποίο συνέταξαν μεγαλοστελέχη της εταιρείας, μόνο θυμηδία θα προκαλούσε, αν δεν είχε ζητηθεί από τους εργαζόμενους της επιχείρησης να το υπογράψουν. Γιατί τώρα προκαλεί θλίψη και οργή. Θλίψη για την υποχωρητικότητα των εργαζομένων και οργή για το πώς θεωρούν οι υπεύθυνοι της εταιρείας το ρόλο του προσωπικού της.

Αφού λοιπόν το ψεύδος δεν καρποφόρησε ως τακτική, δηλαδή ο ισχυρισμός ότι τα μηχανάκια-σκάνερ είναι τάχα για απογραφή αποθεμάτων και όχι για «μέτρηση» των ατομικών πωλήσεων, η εργοδοσία αποφάσισε να χρησιμοποιήσει τη γνωστή της ιανοϊκή πρακτική να ζητάει υπογραφές από τους υπαλλήλους της σ' ένα κείμενο-μνημείο για όποιον/α ενδιαφέρεται να μελετήσει τη σχέση μεταξύ είναι και φαίνεσθαι, μεταξύ βαρβαρότητας και πολιτισμού. Στο κείμενο αυτό η διεύθυνση, η οποία περιέργως ονομάζει τους εργαζόμενους βιβλιοπώλες, τους έβαλε σαδιστικά να λένε ότι δεν έχουν πρόβλημα με τα μηχανάκια, ότι δεν έχουν πρόβλημα με το να δουλεύουν Κυριακές και άλλα παρόμοια. Πνιγμένη μέσα στις αντιφάσεις της, η εργοδοσία, αφού παραδέχεται πλέον ότι τα σκάνερ μετράνε ατομικές πωλήσεις, αφού παραδέχεται ότι εφαρμόζει ένα εργασιακό καθεστώς όπου οι εργαζόμενοι δουλεύουν ακόμα και Κυριακή (παρέλειψε βέβαια να αναφερθεί στα πρόστιμα και στα εξάήμερα), παρουσιάζει στη συνέχεια ως «συκοφαντία» την καταγγελία αυτών των συνθηκών από το Σύλλογο Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής...

Αντί η εργοδοσία του βιβλιοπωλείου ΙΑΝΟΣ να προβεί απλώς στην απόσυρση των σκάνερ της αξιοπρέπειας, αποφασίζει να χρησιμοποιήσει ως ασπίδα τους ίδιους τους εργαζόμενους που φοράνε μηχανάκια κρεμασμένα από το λαιμό. Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που κάτι τέτοιο συμβαίνει. Δύσκολα μπορεί να ξεχάσει κανείς το πακέτο με τις δηλώσεις του Ν.105 που έβαλε η εργοδοσία στο πρόσφατο παρελθόν τους υπαλλήλους να υπογράψουν ότι δήθεν δεν υφίσταται Αργία του Αγίου Πνεύματος για τα βιβλιοπωλεία. Δύσκολα επίσης μπορεί να ξεχάσει κανείς το κείμενο με τις υπογραφές των υπαλλήλων ενάντια στις κινητοποιήσεις του Σωματείου Υπαλλήλου Βιβλίου-Χάρτου Θεσσαλονίκης για την μη πληρωμή Κυριακάτικης εργασίας μετά από καταγγελία εργαζομένου.

Οι εργαζόμενοι που υπέγραψαν το έκαναν με το αίσθημα ότι «τους μπαίνει το μαχαίρι στο λαιμό», ότι είναι μόνοι και αδύναμοι μπροστά στην αυθαιρεσία της εργοδοσίας, ότι είναι άνεργοι «με αναστολή». Δεν

πίστεψαν στη δύναμη της συλλογικής διεκδίκησης και έβαλαν την υπογραφή τους σε κάτι που εμφανώς εναντιώνεται στο συμφέρον τους. Αλλά οι εργαζόμενοί σας σκέφτονται, κύριοι του Ιανού, μπορούν και ξεχωρίζουν ακόμη την αλήθεια από το ψέμα, ξέρουν ότι λέτε ψέματα για τα μηχανάκια και ότι το σωματείο έχει δίκιο! Και το σωματείο είναι εδώ και θα συνεχίζει να δίνει τη μάχη, ώστε οι εργαζόμενοι να καταλάβουν τη δύναμή τους, δύναμη που απορρέει από τη συλλογική οργάνωση, που μόνο αυτή εξασφαλίζει την αξιοπρέπεια κάθε εργαζόμενου μπροστά στα τελεσίγραφα κάθε εργοδότη. Μην έχετε την ψευδαίσθηση ότι μπορείτε να παίζετε αέναα με την αξιοπρέπειά τους!

Τελικά, πράγματι κάτι σάπιο κρύβεται πίσω από το βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ. Πίσω από το κείμενο-βιτρίνα της «αλυσίδας πολιτισμού» υπάρχουν εργαζόμενοι που βιώνουν τη βαρβαρότητα του αγοραίου καθεστώτος του «πωλητή του μήνα», του σκάνερ της «αξιολόγησης» με βάση το τζίρο, του ανταγωνισμού μεταξύ των συναδέλφων, του κυνηγιού του πελάτη και του ευτελισμού των «δηλώσεων υπερηφάνειας» όσων υφίστανται τα παραπάνω. Και σε κάθε «εθελοντική» υπογραφή των κειμένων της εργοδοσίας, σε κάθε σκανάρισμα της ατομικής απόδοσης του εργαζομένου, σε κάθε απόλυση, σε κάθε Κυριακή Ανοιχτή, σε κάθε εξαήμερη εργασία και σε κάθε πρόστιμο θα μυρίζει ένα πτώμα σε αποσύνθεση: αυτό του πολιτισμού.

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου Αττικής

Λόντου 6, Εξάρχεια, 10681, Αθήνα | τηλ: 210 - 3820537

sylyp_vivliou@yahoo.gr | <https://bookworker.wordpress.com>